

Předseda sci-fi klubu šel rovnou z práce do klubovny. Spolu se členy komise měli provést příjem příspěvků do soutěže, vyhlášené loni na podzim.

Přišel první. Odemkl si, kabát pověsil na věšák, obešel velký stůl a tašku položil na podlahu ke své židli v jeho čele. Odemkl malý trezor, chvíli se přehraboval v papírech a hledal klíč od poštovní schránky. Heuréka!

Vybral schránku a s dopisy se vrátil na své místo. Bylo jich jen pět, z toho tři ani neměli známku. To opozdilci hodili své příspěvky večer či během dne přímo do schránky. Usedl, postupně dopisy otvíral a každému přidělil pořadové číslo, které spolu se jménem autora a názvem povídky přidal do seznamu. Obálku přetřhl a hodil do koše.

Poslední obálka ho ale zaujala, protože byla ve formátu A5. Adresa byla psána rukou – úhledným drobným písmem. Že by nějaký nový člen? Uvnitř byl lístek, psaný stejným drobným písmem a normální obálka bez adresy a nezalepená.

Na lístku stálo:

3. ledna

Vážený pane předsedo !

Musím Vám s politováním oznámit, že Petr včera uhořel při požáru ve své pracovně. Divné na tom je, jak tvrdil policejní technik, že místnost byla zamčená zvenku. Tento dopis jsme našli v podstavci pracovního stolu. Posílám Vám ho v původní obálce.

Na shledanou

Fišová

Předsedu zbolelo u srdce.

Petra Fiše znal dlouhá léta a považoval ho za přítele. Zavzpomínal na začátky klubu, kdy se s Fišem scházeli skoro každý den, vymýšleli stanovy a probírali desítky dalších detailů. Vždy byli napojeni na stejnou vlnu a věkový rozdíl neřešili.

Vstal a šel si k umyvadlu v rohu. Z poličky si vzal skleničku. Počkal, až

přestane téct rezavá a lehce zapáchající voda, a natočil si skleničku křišťálově čisté. Napil se a přestože moc dobrá nebyla, trochu ho probrala. Postavil skleničku na umyvadlo a zase si sedl.

Povzdychl si a otevřel nezalepenou obálku. Tam byl dlouhý dopis, zřejmě od Petra. Byl sice určený porotě, ale vzhledem k situaci to nebylo podstatné. Petr Fiš napsal:

30. prosince

Vážená poroto!

Jak si Vám dále dovolím vysvětlit, nemohu se zúčastnit literární soutěže Vašeho klubu. Uvědomuji si, že porušuji svůj slib daný některým členům. Čtete prosím dále a jistě uznáte, že mé důvody jsou více než opodstatněné.

První věcí, která se mi stala právě před pěti měsíci a měla mě varovat, byla ztráta časopisu Vašeho klubu, ve kterém uvádíte podmínky a témata literární soutěže. Nakonec jsem to pustil z hlavy, ale podmínky i témata jsem si pamatoval a pamatuji. Takže jsem se plný chuti a s čistou hlavou pustil do tvorby povídky.

Jako první jsem si vybral 'odpověď' na otázku 'Co by se stalo, kdyby indiáni objevili Evropu před Kolumbem?'. Téma se mi zdálo přitažlivé a odpověď na otázku jednoduchá a zřejmá. Abyste, Vážená poroto, mohli v plné míře docenit vážnost situace, dovolím si v krátkosti nastínit obsah. Dnes si říkám, že by bylo lepší, kdybych tu povídku nikdy nenapsal. Takže to bylo takto:

Mimozemský hvězdolet již několik staletí sledoval z oběžné dráhy vývoj na planetě. Část posádky spala v hibernačních komorách, část stále sledovala vývoj druhu Homo sapiens.

Když aktivní rod indiánů z Americké pevniny objevil Evropu, zvedla se vlna spolupráce a obchodní výměny mezi kontinenty. Brzy se však znesly zprávy o obrovském množství zlata a drahokamů bohatých indiánských kmenů. A protože byli Evropané vždy trochu jinak založeni, začaly do Ameriky

příplouvat celé hordy dobrodruhů a lupičů, kteří začali vykrádat kmenové pokladnice. Protože to se samozřejmě indiánům nelibilo, rozpoutala se dlouhodobá válka, která vedla k částečnému vyhlazení indiánů a porobení těch, co zbyli.

Polovina mimozemské posádky, která nespala a prováděla pozorování, byla právě ta radikálnější. Nedokázala se s daným vývojem smířit. Žádala tedy na své civilizaci povolení ke skrytému ovlivnění vývoje na naší planetě. Povolení samozřejmě nedostali, ale zásah stejně provedli. Jak? Jedním z palubních člunů se vrátili v čase nazpět a sérií přírodních katastrof pak v několika časových bodech zpomalili vývoj indiánských civilizací.

Darmo mluvit – ani imaginární počítač, mozek jejich hvězdoletu, není vševědoucí. Prostě si nikdo neuvědomil, že je vázán znalostmi a zvláštnostmi jejich civilizace. A proto byl první Kryštof Kolumbus, který objevil Ameriku. Jak to dopadlo všichni víme...

Podruhé však mimozemská posádka neměla čas zasáhnout, neboť byla anihilována. Od té doby hlídkuje v naší sluneční soustavě – patrně schovaný za Měsícem – v pořadí druhý hvězdolet této nám zatím neznámé civilizace.

Povídka byla samozřejmě podstatně delší a s patřičnými podrobnostmi. Ty způsobily, že jsem už druhý den měl nezvanou návštěvu. Svoji povídkou, smyšlenou od samého základu, jsem chtěl jen vyjádřit složitost vývoje společnosti, jeho logiku a určitou nezvratnost. Opravdu nic jiného!

Našli se však nositelé jiného názoru. Když jsem se druhý den vrátil z dopolední procházky, zůstal jsem překvapeně stát ve dveřích své pracovny. V místnosti byla absolutní tma. Chvilí mi trvalo, než jsem se vzpamatoval. Když jsem se pohnul a pokusil se rozsvítit, ozval se odněkud z protějšího rohu místnosti nepřijemný hlas:

Nesnažte se! Vstupte dovnitř a zavřete za sebou dveře. A mlčte! Nyní budu hovořit jenom já. Nic si z toho

nedělejte, že mě nevidíte. Já Vás vidím výborně. Co chci se hned dozvíte. Kde jste vzal materiály ke své povídce? Prostě Vás to napadlo? Výborně! Proč to nazýváte tak ošklivě? Co je špatného na tom, že monitorujeme činnost pozemšťanů? Na Vaše výmluvy nemám čas. Tu povídku nikam nemůžete poslat, stejně jsem rukopis už zničil. Zatím s Vámi potíže nebyli, ale teď jste se dostal příliš blízko pravdě. Žádné seškrtnání by nepomohlo, protože by zůstal by jen stručný obsah. Nechci Vás lekat, ale jestli se tu povídku pokusíte napsat znova, budeme muset použít násilí. Nezkoušejte to na mně s Vašimi právy. Jestli se nezačnete konečně zabývat svými povinnostmi, budeme Vás muset zase zachraňovat! Správně – mám na mysli celou civilizaci. A do soutěže zpracujte jiné téma! Pro Vás bude lepší, řeknu-li sbohem.

Potom neviditelná síla roztáhla závěsy, odemkla a otevřela dveře a já stál sám ve své pracovně oslepený denním světlem a zmatený z rozhovoru, ve kterém jsem nepronesl jediné slovo. Tehdy jsem nechápal, co měla znamenat slova o zachraňování, při nichž jsem pocítil silnou vlnu pohrdání lidmi.

Když jsem si přečetl předchozí řádky došel jsem k závěru, že tento list uložím do skrýše ve své pracovně, kterou znám jen já a žena. Z té výšky to snad přehlednou. A také budu končit, protože je skoro půlnoc. Zítra budu pokračovat...

...Protože jsem rukopis povídky nikde nenašel, dospěl jsem k názoru, že návštěva byla reálná a že jsem se ještě nezbláznil.

O tři měsíce později jsem se pustil do další povídky. Řekl jsem si, že na tématu 'Co by se stalo, kdyby Hitler

padl v 1. světové válce?' nemám co zkazit, i když tam zase zamontuju mimozemšťany.

Nevím jak kdo, ale já když píšu, nechám se unést dějem, postavy se osamostatní a já jen udržuji směr podle globální představy. Často se stává, že z vývoje událostí vyplyne jiný závěr povídky, než jsem měl původně v úmyslu. Tento způsob tvorby mám rád a je to právě to, co mě drží u pera. Dobře mi tak! Takže povídka o Hitlerovi se vyvíjela asi takto:

Hitler v 1. světové válce skutečně padl. Za pár desítek let stejně však politická situace v Evropě dospěla k další válce. A tak 2. světová válka v tomto časovém proudu začala koncem roku 1953. Bez Hitlera – zato však s téměř hotovou atomovou bombou, poprvé použitou v polovině roku 1955.

Mimozemský hvězdolet dál tiše obíhal kolem planety Země. Na jeho palubě již dlouho vládlo vzrušení a pobouření. S obrovským množstvím energie byl zřízen podprostorový komunikační kanál s mateřskou planetou, kudy proudily oběma směry každou sekundu miliardy terabytů dat. Veškeré počítače mimozemské civilizace se spojily v nepředstavitelný výpočetní komplex.

Než bylo vše propočítáno do nejmenších detailů, civilizace pod hvězdoletem končila svoji pouť v jaderné zkáze. Plán záchrany Homo sapiens však byl hotov. A tak muž, nesoucí jméno Adolf Hitler, prožil zbytek 1. světové války pod ochranou mimozemšťanů, samozřejmě aniž něco jen trochu tušil. Tím, co pak předvedl, překvapil i mimozemšťany.

Podstatné však bylo, že zásah se vydařil a tak 2. světová válka v našem časovém proudu – jak všichni víme – skončila v roce 1945. I když přeci jen byla atomová energie zneužita, bylo to nakonec pro pozemšťany dobré varování.

Uvedenou povídku, podstatně kratší než byla ta první, jsem dokončil 23.12. večer. Říkal jsem si, že tak vrcholná smyšlenka nemůže nikomu vadit – ani jím. Hned

následující večer jsem se přesvědčil o opaku. U slavnostní večere jističe v předsíni hlasitě cvakly a zhaslo světlo. Došel jsem do předsíně a vrátil jistič zpět. Potom, v podvědomém tušení, jsem šel do své pracovny.

Rukopis povídky byl pryč. Místo něho ležela na pracovním stole kartička z nejbělejšího materiálu, jaký jsem kdy viděl. Vzal jsem ji do ruky a četl: "Varujeme Vás naposledy!". Jen jsem dočetl, text z kartičky zmizel. Okamžik na to se kartička rozpadla na prach.

Naprostu jsem nechápal, jak moje smyšlenka bez přítomnosti jakýchkoliv důkazů může vadit nějakým mimozemšťanům. Vždyť žánrem sci-fi bylo popsáno tolik tun papíru a vysloveno tolik teorií!!! Tím chtěji naznačit, že se situace vyvíjela právě takto??? No, pokud je to pravda, pak jsme civilizace ovcí vedená za ručičku a dříve nebo později vyvedeme něco, s čím už ani ona záhadná civilizace nepohne.

Pokračuji po řízcích s bramborovým salátem. Právě mě totiž napadlo, že Vám napíšu odpověď na poslední téma! Téma znělo ... (pokračuji až po deseti minutách hledání papíru, kam jsem si témata napsal po ztrátě klubového časopisu - ale nevadí, téma si pamatuji) ... 'Co by se stalo, kdyby náhle v době bronzové vyhynulo obyvatelstvo Evropy?'. Teď mně snad nechají mimozemšťané v klidu.

Zdá se, že tento dopis nikam posílat nebudu. Tak si sem napíšu alespoň koncept povídky o době bronzové:

Po mnoha staletích dobývání vesmíru objevil průzkumný hvězdolet civilizaci v raném stupni vývoje. Ze všech objevených civilizací však byli lidé nejdál. Již dokázali zpracovávat kovy.

Mimozemšťané nezasahovali do vývoje objevených civilizací a tak se i zde omezili jen na podrobný průzkum. Stala se však nepříjemná věc – při havárii výsadkového modulu se uvolnil technologický biomateriál ze systémů podpory života a

následná exploze pohonné jednotky jej rozmetala nejen do širokého okolí, ale i do vyšších vrstev atmosféry. Neškodné bakterie se však v místních podmínkách začaly rychle množit.

Výsledkem mnoha desítek generací byla mutace, která se šířila vzduchem díky vysoké rezistenci na značné vzdálenosti. Nejhorší bylo, že jí domorodci vyloženě chutnali.

Když návštěvníci zjistili, co se děje, bylo už pozdě. Ani jejich pokročilá zdravotnická technika a znalosti cizích ras nedokázali významně zkrátit čas pro nalezení protilátky. Když byl lék hotov, nebylo již koho léčit. Naštěstí nákaza postihla jen Evropu a část Asie.

Samozřejmě tento stav netrval věčně a volný prostor osídlili jiné kmeny. Ovšem zpoždění ve vývoji už Evropa nedohnala a tak indiáni objevili Evropu před Kolumbem.

Jako základ by to stačilo. Ještě to budu muset dopilovat, ale pro dnešek končím. Jak to tak po sobě čtu, přiblížil jsem se oklikou k situaci, popisované v povídce k prvnímu tématu. Snad nebudou mimozemšťani zase šilet.

* * *

BALÍKOV Včera, v 17.30 hodin, otrásl centrem Balíkova výbuch ve známém sci-fi klubu MIMÁK. Podle policejních zdrojů přišel při výbuchu o život předseda klubu a dva náhodní chodci byli lehce zraněni. Výbuch způsobil rozsáhlý požár. Podle předběžných odhadů činí škoda dvacet miliónů korun. Mluvčí policie rozhodně popřel souvislost se smrtí spisovatele Petra Fiše, který zemřel před pěti dny při požáru ve svém bytě, a jeho ženy, která zahynula především při autonehodě.

+ + +